

Pohjoismaiden kokoontuminen

eli "Det Skandinaviske Renault træf" på dansk,
3.-5.7.2009 Skive Tanska

Esjbergin 'jämmiehet', eli Mennesket vid Havet

Matkakertomus:
Mirja Tenhunen ja Petri Heino
Kuvat:
Jukka 'Rode' Hartikainen

Hellettä huokuva Skive Fjord camping oli toistamiseen pohjoismaisen kokoontumisen tapahtumapaikkana. Edellinen Tanskan tapaaminen pidettiin täällä 4 vuotta sitten. Ilmeisesti sijainti on tanskalaisille hyvä ja etenkin tapahtuman järjestelyvastaville; Bette ja Tommy Lindille. 'Deja vu'-mainen oli tunnelma muutenkin, sillä sää suosi, aurinkoa riitti pilvettömältä taivaalta ja puitteet olivat hyvin paljolti samanmoiset kuin edelliselläkin kerralla. Lapsista sen ajankulun huomaa niin ja... autoista.

Mökkikylä ei ollut kasvattanut kokoaan, joten 'Early birdit' olivat korjanneet potin ja saaneet mökin WC:llä tai ilman, meidän muiden oli tyytyminen telttamajoitukseen. Hämeen seudun edustus oli nyt meidän Heinojen ja ottopoikamme 'Rodent' harteilla.

Lähdimme matkaan Helsingistä maanantai-iltana 29.6.2009 Finnlinesin rahtialuksella. Saavuimme Travemündeen tiistai-iltana noin klo 21. Laivamatkailu kyllä voitti Ruotsin läpi ajamisen, mutta olihan se aika verkkaista meininkiä. Piti ihan asettua aloilleen ja opetella lomailemaan. Tarjolla oli lähinnä

syömistä ja taas ruokailua, saunaa ja poreallasta, TV:n ja DVD:n katselua, kannella lorvailua, lukemista, kortinpelua. Hytti oli tilava ja komealla ikkunapenkillä varustettu, merta oli hieno katsella.

Kuvat: Finnlines ja ulapalla

Travemündestä ajoimme pikaisesti Lyypekkiin ja yövyimme edullisessa Etap-hotellissa. Aamulla starttasimme kevyen aamupalan turvin Flensburgin Cittimarkettiin. Hyvää viiniä ei saanut sieltäkään edullisesti, mutta olutta ja kevyttä kesäjuomaa laatikoittain. Sitten suuntasimme kohti Tanskaa ja raja ylitettiin lähes huomaamatta. Valitsimme Tanskan länsirannikon pienemmät tiet ylöspäin ajaessamme.

Ensimmäinen leirintäalue jolle yritimme majoittua, oli bookattu täyteen mökkien osalta, enkä saanut kanssamatkaajilta vielä vastakaikua telttamatkailun aloittamiseen. Kuulemma vasta pakon edessä telttaillaan. No aivan läheltä meren ja rannikon tuntu- masta löytyi Svborgin leirintäalue, jossa oli kuin

Kuvamuistoja menneiltä vuosilta (Kari K ja Riitta ja tanskalainen vahvistus)

Miehet varjossa.

The teltta, varustettuna asianmu-
kaisella liputuksella

olikin mökki vapaana. Paikka oli rauhallinen, suojaisa karavaanarialue, jonne päätimme jäädä kahdeksi yöksi ja retkeillä mm. Legolandissa täältä käsin.

Tanskassahan välimatkat ovat niin lyhyitä, että mielikseen katselee maan eri kolkkia, kun tänne saakka matkailee. Kiertelimme mm. Tanskan vanhimmassa kaupungissa Ribessä ja ihastelimme Isbergin 'jämmiehiä'. Kalanhajulta ei voinut tosin välttyä, mutta valkoinen hiekka on niin vetoavaa, että sen sietää. Mainittakoon, että Legoland-visiitti sopii myös aikuiseen makuun.

Reilun viiden tunnin huvipuistopyörityksen ja reilun 30 asteen helteen uuvuttamana, Rode meni päivän päätteeksi meistä ensimmäisenä nukkumaan. Autoliitolla oli muuten tarjous 2 perättäistä päivää Legolandissa yhden päivän hinnalla, mutta emme

Karin kioski ja aurinkovarjot.

Mira & tytöt ja yksi uusi jäsen, jonka nimeä en vielä muista (anteeksi). Tällä kertaa kaikki olivat valinneet uudet menopelit alleen, kaikki muuta paitsi Saarelainen ja piestä rengasongelmaa oli matkalla koettukin. Tästä meiltä vähän kyseltiinkin järjestäjien toimesta ja kerroin, ettei oikein tuon matkan pituuden takia vanhoilla autoilla ja ilmastointi on niin mukava jne.. kunnes Saarelainen minua ojensi, että hänellä ei ole eikä tule ilmastointia ja hänen Espacensa oli

Jorma ja Alpine.

enää jaksaneet perjantaina vaivautua, vaan halusimme edetä uusia seikkailuja kohti.

Saavuimme Skiveen perjantai-iltapäivän parhaaseen pahteeseen. Teltta oli nyt pystytettävä ja tuntui ihan mahdollomalta löytää edes varjon hivettä jostain sen ympärille. Olimme luulleet paleltuvamme ja varustautuneet kylmyyteen hyvin, mutta teltoissa vallitsikin supisuomalainen saunatunnelma. No päätimme kestää urheasti, koska tätä lämpöä saadaan kokea niin harvoin, me Pohjolan poloiset asukit. Tanskalaiset olivat runsaslukuisesti paikalla, ruotsalaisia aika vähän, mutta vakio norjalaiset tietenkin mukana. Suomalaisista Kari ja Riitta, Jorma ja Sari, Saarelat ja Petri K, Porin tytöt, Jone ja

Pohjoismaisia Renault-harrastajia.

Pohjoismaiden kokoonminen

ilmeisesti vanhin suomalainen mukana ollut ajoneuvo.

Perjantaille ei ollut varsinaista ohjelmaa kuin ilmoittautuminen ja illallinen. Autoja laitettiin pikkuhiljaa esille ja olutvaunusta, jota järjestäjät itse pitivät, sai ostaa janojuomaa ihan suoraan hanasta tai sitten pulloittain viiniä. On se niin vapaamielistä tämä Tanskan alkoholipolitiikka! Illallinen oli maittava ja sitä riitti. Illan mittaan siirryimme teltoille ja mökeille pitämään kukin omaa baaria. Leirintäalueella oli mukava uima-allas ja siellä kelpasi viilennellä oloaan ja nuoretkin taisivat taas löytää toisensa yli Pohjola-akselin.

Yö oli siedettävän viileä, mutta tanskalaiset linnut elämöivät aamuyöstä alkaen meluisasti ja aamuaurinko porotti pilvettömältä taivaalta ja teki teltasta jälleen saunan. Vierailimme aamukahvilla Karin ja Riitan mökillä ja tunnelma oli ollut sielläkin yhtä lämmin. Viileää makuusijaa oli heilläkin etsitty kilvan.

HUH HELLETTÄ koko päivän. Väkeä kokoonntui kuitenkin mukavasti äänestämään kesän kauden ja vaihtamaan kuulumisia, sekä osallistumaan tietokilpailuun.

Kitin Kari jaksoi urheasti pitää pienoismallien myyntipöytää ja moni auto löysi uuden omistajan läheltä tai vähän kauempaakin. Karin ja Riitan hollantilaisilta saadut TIPPAPaidat vaihtuivat velvollisuuksien jälkeen viilempiin ja avarakauluksisimpiin malleihin.

Varaosat vaihtoivat omistajaa, lapset ylittivät kielimuurit, ystävyyttä syntyi yli rajojen. Viini oli hyvää, eikä olutkaan huonoa ollut, nesteytystä tarvittiin, koska sen minkä joi virtasi ihon, pään tms. kautta ulos.

Ilmapäivällä kisattiin pohjoismaisesta mestaruudesta. Suomi kisasi joukkueella: Jorma ja Jone Peisalo, Petri Heino ja Kari Kitti. Lajit olivat hevosenkengänheitto, lenkillä olleen narun pituuden arviointi (ilman käsin koskematta) ja olutkorin tyhjentäminen käsin koskematta...eikun tyhjen olutpullojen siirto 'narusydeemillä', jossa kullekin miehelle tuli oma naru käteen ja yhteispelillä sitten pulloja siirrettiin korista toiseen. Tästä sai sitten pisteitä siirrettyjen pullojen lukumäärän mukaan.

Lapsille ja nuorille oli järjestetty piirustuskilpailu. Välillä oli päästävää uimaan ja sitten taas illallisille ja lihapatojen ääreen.

Maittavan ja runsaan illallisen jälkeen oli vuorossa palkintojenjako. Jari Saarela kun-

narun pituuden arviointi sujui mallikkaasti, vaikkei tyhjen olutpullojen siirtely mennytkään ihan nappiin. Tavaraa tuli joka pojalle pussikaupalla pesuharjasta, ikkunapyyhliinoiniin jne...Lahjat esiteltiin ennen niiden luovuttamista ja sponsoreita kovasti kiiteltiin. Lahjapakaasit olivatkin ennennäkemättömän runsaat, tässä esittelystä ja kiittämisestä voisi ottaa vähän mallia myös omiin tapahtumiimme.

Myös tietokilpailun viimeinen sijoitus palkittiin, siis ystävämme Dahle Norjasta sai tämän kunnian. Kokoonntumisen kauneimman auton valinnat voineen esitellä Jorma tai joku muu asiaan vihkiytyne, minulta ne vaan menee edelleen ohi. Benteä ja Tommyä kiitettiin järjestelyistä paikallisten ja vieraiden toimesta. Pete ojensi heille suomalaisen perinneyökälun J.S Martinin puikon kiitoslahjana Suomen Renault-kerhon puolesta ja toivotti pohjoismaalaiset Renault-harrastajat tervetulleeksi ensi vuonna Suomeen. Tarkempi kokoonntumispaikka ei ollut vielä tuolloin tiedossa. Juhlallisuuksien loputtua ilta alkoi viilentyä uhkaavasti ja raikas tuuli jäähdytti ilman miellyttäväksi.

Telttamajoitus oli kerrassaan miellyttävää... paitsi ne linnut aamuyöstä. Aamulla tuuli oli edelleenkin raikas, aamukosteudesta ei ollut tietoakaan. Teltta ja kampeet saatiin kasaan kuivina. Sitten suuntasimme matkajakapin hakuun Karin ja Riitan terassilta...kiitos vielä kerran aamukahveista ja vieraanvaraisuudestanne. Sunnuntaina ei ollut yhteistä kokoonntumisajoa, vaan kukin lähti omaan tahtiin etelään tai pohjoiseen. Useamman matka jatkui Saksan suuntaan, mutta me Heinot ja ottopoikamme Rode lähdimme jo kotia kohti Ruotsin kautta. Valitsimme reitin alhaalta Tanskan saaret kiertäen, koska lautamatka Fredrikshavn-Göteborg oli sikakallis näin lomasesonkina, kun sitä sunnuntaina vasta kyselimme. Ajoimme siis Stora Beltin siltojen kautta ja sitten lautalla nopea Helsingör/Helsingborg väli. Syötiin vielä sunnuntai-iltapäivällä ulkosalla Tanskassa, siis Helsingörissä, mutta sitten Ruotsin puolella ensimmäiset sadepisarat osuivatkin jo tuulilasiin. Sadetta sitten riitinkin; kontrasti oli aika kova upean helleviikon jälkeen. Jaksomme ajaa E4 pitkin Jönköpingiin, jossa yövyimme F1-hotellissa. Maanantaina ehdittiin vielä käyttää Rodea Kolmårdenissa viidakkosafarilla ennen iltalautan lähtöä Tukholmasta Turkuun. Kotosuomessa oli kaikki hyvin ja Roden perunamaalta saatiin jo ensimmäiset uudet perunat kotiinviemisiksi.

nostautui Skive-tietämyksellään ja otti tietokilpailun 3. sijan. Liekö asiaan vaikuttanut vaihtorenkkaan etsintä sunnuntaipäivän iloksi ja näin uusien, upeiden liikenneympyränumenttien lähempi tarkastelu. Erkka piirsi vasemmalla kädellään Dauphine-auton, koska oikean käden solisluu murtui juuri ennen lomamatkamme alkua, ja hänet palkittiin runsaalla Renault-kama-kassilla. Suomen joukkue sijoittui 2. pohjoismaisessa kisassa. Hevosenkengän heitto ja

gör/Helsingborg väli. Syötiin vielä sunnuntai-iltapäivällä ulkosalla Tanskassa, siis Helsingörissä, mutta sitten Ruotsin puolella ensimmäiset sadepisarat osuivatkin jo tuulilasiin. Sadetta sitten riitinkin; kontrasti oli aika kova upean helleviikon jälkeen. Jaksomme ajaa E4 pitkin Jönköpingiin, jossa yövyimme F1-hotellissa. Maanantaina ehdittiin vielä käyttää Rodea Kolmårdenissa viidakkosafarilla ennen iltalautan lähtöä Tukholmasta Turkuun. Kotosuomessa oli kaikki hyvin ja Roden perunamaalta saatiin jo ensimmäiset uudet perunat kotiinviemisiksi.

Tietoviisas J. Saarela

Suomen joukkue avustajineen ennen kisaa.

Legolandista löytyi myös Renault Alpine ja Lego-TIPPA

Valkeat Hiekat...niin ei aina tarvitse mennä merta edemmäksi kalaan, vain Tanskaan.

Yhdessä illallisilla.

Suomen poj'jaat urhokkaat 2. sija veti suut maireiksi.

Stora Belt ja harmaa, sateinen taivas siivitti kotimatkaamme.